

02
П-12

РАЇСА ПАВЛЕНКО, ТЕТЯНА ОСТАПЕНКО, ЮРІЙ ВІЛЕНСЬКИЙ

БІБЛІОТЕКА
У НАМИСТІ
СЛОВА

НАЦІОНАЛЬНА НАУКОВА МЕДИЧНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ

92

02
17-12

РАЇСА ПАВЛЕНКО, ТЕТЯНА ОСТАПЕНКО, ЮРІЙ ВІЛЕНСЬКИЙ

БІБЛІОТЕКА
У НАМИСТІ
СЛОВА

А95889

НАЦІОНАЛЬНА НАУКОВА МЕДИЧНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНА **3**
НАУКОВА МЕДИЧНА
БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ
01033, м.Київ, вул.Л.Толстого, 7

1930–2018

НАЦІОНАЛЬНА НАУКОВА МЕДИЧНА
БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ

НЕСТИ СВІТЛО ЗНАНЬ В ІМ'Я ЗДОРОВ'Я НАРОДУ

ЗМІСТ

Крізь плин літ	11
ДРУЗІ ДОМУ КНИГИ	
Дві зустрічі з Ольгою Ульяновою	32
Династія Терещенків в родинному палаці	35
Відлуння високої шляхетності	42
Зустріч з батьком космонавта	43
ВИДАТНІ МЕДИКИ – ЧИТАЧІ ТА ПАТРІОТИ БІБЛІОТЕКИ	47
Будівничий і друг Бібліотеки: професор Василь Дмитрович Братусь	48
Амосівська Бібліотека	51
Вірнопідданий книги професор Юрій Бернадський	55
Династія академіка Василя Павловича Комісаренка: наші друзі впродовж десятиріч	57
Академік Левко Іванович Медвідь: «Наука починається з бібліотеки»	59
Анатолій Юхимович Романенко: велич постаті	61
Микола Єфремович Поліщук: міністр, громадський діяч, друг Бібліотеки	63
Семен Семенович Лаврик: вечорами над медичними часописами	65
Борис Павлович Криштопа: погляд зблизька й на відстані	67
Наш друг Юрій Щербак: півстоліття щирого товаришування	69
«До Бібліотеки як до святині духу й мудрості»: Любомир Антонович Пиріг	71
«Аргонавт» нейрохірургії Андрій Ромоданов: світла постать з драматичною долею	76
Вчений-нейрохірург Юрій Зозуля: з книгою назавжди	78
Віталій Іванович Цимбалюк: видатний нейрохірург, літописець галузі	80
Династія Педаченків–Куликових, Квітницьких–Рижових	82
Династія Калюжних на тлі століть	84
Шляхетному роду нема переводу: рід Маньковських	86

Родовід Попових і Храм Книги	90
Звитяга родини Куриліних на фоні Бібліотеки	92
Семен Глузман: портрет в площинах випробувань	93
Професор-фармаколог Іван Сергійович Чекман: повість десятиліть в єднанні з Бібліотекою	97
Ісак Михайлович Трахтенберг: «Каждый день как маленькая жизнь»	100
Професор Аркадій Федорович Фролов: вчений в царині епідеміології	102
Віктор Степанович Карпенко: друг і покровитель Бібліотеки	104
Академік Володимир Фролькіс: з любов'ю до Бібліотеки	106
Велетень хірургії Олександр Шалімов	107
Микола Дмитрович Тронько: доленосні передбачення	109
Дмитро Ілліч Заболотний: мудрість, шляхетність, професіоналізм	111
Юрій Васильович Вороненко: до кола обов'язків через книги	112
Генерал Володимир Пасько: невигада Іліада вченого-воїна	114
Генерал медичної служби Михайло Петрович Бойчак і його унікальні історичні розвідки	116
Професор Анатолій Петрович Пелешук: лікар світлої мудрості	118
Іван Миколайович Сорока: засновник Українського медичного клубу, щирий патріот Бібліотеки	119
Валерій Запорожан: «Замість компліментів пропоную співробітництво»	120
Наш щирий друг – професор Федір Олексійович Тишко	121
Їм вічність відчинила двері... ..	123
Ярослав Ганіткевич – Геродот української медичної науки	126
Професор Єфрем Ліхтенштейн: «Помнить о больном»	127
Від віртуоза щелепно-лицевої хірургії Владислава Маланчука	129
В дарунок від академіка Олександра Федоровича Возіанова	130
З теплом та вдячністю... ..	131
Польська аура видатного українського вченого Анатолія Свінцицького	134
Віталій Федорович Москаленко: хвилюючі епізоди товаришування з Бібліотекою	135

Андрій Михайлович Сердюк: у плині років як на довгій ниві	136
Професор Олександр Грандо – засновник Національного музею медицини України	137
Народна медицина Данила Зубицького: досвід через плин поколінь	138
Лариса В'ячеславівна Канаровська: на відстані душі	139
Книги Раїси Василівни Богатирьової у фондах Бібліотеки	140
Валерій Феодосійович Саенко: світоч світової науки, палкий бібліофіл	141
Салют – Михайлу Салюті!	143
Гіппократ болю: Володимир Андрійович Берсенєв	144
Даценко Ірина: патріарх Львівської школи гігієністів	145
Професор Олександр Кіцера: з повагою до книги	147
Вдячний читач Борис Олексійович Запоточний: «Люди приходять і відходять – книжки залишаються»	149
Професор Микола Костянтинович Голобородько	150
Видатні українські вчені-побратими Бібліотеки	151
Плеяда педіатрів України: тяжіння до скарбниці знань	153
Лицарі розвитку охорони здоров'я за покликанням та обов'язками	154
З окремих записів про бібліотеку	155
ГРОМАДСЬКІ ТА ПОЛІТИЧНІ ДІЯЧІ В НАШИХ СТІНАХ	163
Ігор Рафаїлович Юхновський: у спілкуванні з видатним вченим і громадським діячем	164
Лесь Танюк у «Медичній Україніці»	165
Видатний син України Іван Дзюба	166
Перший Міністр охорони здоров'я незалежної України Юрій Спіженко	167
Михайло Слабошпицький і Бібліотека	168
Народний депутат України Валерій Сушкевич	169
Видатний державний і громадський діяч Ольга Богомолець	170
Олег Мусій	171
Народний депутат України Володимир Георгійович Карпук	172
Народний депутат України Тетяна Задорожна	172

Громадський діяч і правозахисник Олена Єскіна	173
Громадський діяч Михайло Поплавський	173
З окремих записів про бібліотеку	174
У ДЗЕРКАЛІ НАШИХ МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ	179
Вишуканою старомонгольською мовою	182
Слово з берегів Альбіону	184
Гості з міста Риги	185
Очима лікаря з міста над Невою	186
«Непреходящая сила Вашей Библиотеки»	187
Місток Харбін–Київ	188
Слідами зустрічі: бібліофіли з Вашингтону	189
Від імені Корпусу Миру	190
«Ця зустріч справила на мене велике враження»	191
На стежках співробітництва з фондом Джорджа Сороса	192
Всесвітньовідома компанія «Lunge und Springer» і Бібліотека	193
Успіхів зичать Надія та Зенон Матківські: 1000 доларів на розвиток Бібліотеки	194
Щире слово Олі Ставракі – доньки та онуки київських лікарів	195
Очима й серцем білоруського друга	196
В співпраці з ВООЗ	197
В сердечній дружбі з українцями світу	198
Павло Джуль – в наших стінах	199
Павло Пундій – щирий побратим Бібліотеки	200
В щирій приязні з «Сейбр–Світлом»	201
Наш світлий друг – Ігор Галярник	202
Від наших європейських друзів: Британської Ради, Гете Інституту, Французького культурного центру	204
Керівник проекту «Освіта» Ігор Гаук: думки про наше співробітництво	205
Ротарійський рух – українській охороні здоров'я	208

Дітмар Штудеманн – Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини	211
Зустріч двох міністрів в Бібліотеці: Микола Поліщук, Майкл Левіт	212
Посол Франції в Україні: «Дух протеста и традиций витает в этом Доме»	214
Київ–Нідерланди: на спільній ниві	215
Від освітян Техаського університету	216
Гість з Японії в Україні	217
Згадуючи Ібн Сіну: очима представника Посольства Республіки Іран	218
В дарунок від французьких друзів	219
Посол Туркменістану в Україні Нурберди Аманмурадов: незабутня мить в наших відносинах	220
Від імені офісу ОБСЄ	222
Очима видатного американського фотографа	223
В сяянні польсько-української співдружності	224
БІБЛІОТЕКА ЯК МИСТЕЦЬКО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР	237
КИЇВСЬКА ДОМІВКА СТЕПАНА РУДАНСЬКОГО	253
ХУДОЖНІЙ ДИВОСВІТ В БІБЛІОТЕЦІ	263
БІБЛІОТЕКА ОЧИМА КОЛЕГ	275

1930–2018

НЕСТИ СВІТЛО ЗНАНЬ В ІМ'Я ЗДОРОВ'Я НАРОДУ

АНОТАЦІЯ

Пропонована читачам книга стала результатом плідної роботи авторського колективу – генерального директора бібліотеки Р. І. Павленко, заступника генерального директора бібліотеки Т. А. Остапенко, кандидата медичних наук, письменника і журналіста Ю. Г. Віленського.

Матеріалом для її створення послужили відгуки читачів, друзів та партнерів з «Книги почесних гостей», які віддзеркалюють багатогранну діяльність Національної наукової медичної бібліотеки України. Ця книга – своєрідний літопис діяльності бібліотеки, де через призму думок читачів відкриваються дивовижна історія, насичене подіями життя, традиції та здобутки однієї з найвідоміших в Україні книгозбірні.

Літопис Національної наукової медичної бібліотеки України – це і панорамний портрет української медичної спільноти в єднанні з нашими однодумцями у світі. Тут вміщено лише частку цих хвилюючих відгуків. В книзі багато світлин та цікавих ілюстрацій.

Автори натхненно працювали над документальними свідченнями і сподіваються, що книга зацікавить широке коло читачів.

ЛАСКАВО
ПРОСИМО!

РАЇСА ПАВЛЕНКО, ТЕТЯНА ОСТАПЕНКО, ЮРІЙ ВІЛЕНСЬКИЙ

КРІЗЬ ПЛИН ЛІТ

«Бібліотека – це той храм, де завжди народжується і зберігається духовність. Пам'ятаймо, що у давнину бібліотеку називали «дім життя», «притулок мудрості», «аптека для душі»

В. Сухомлинський

НАЦІОНАЛЬНА НАУКОВА МЕДИЧНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ

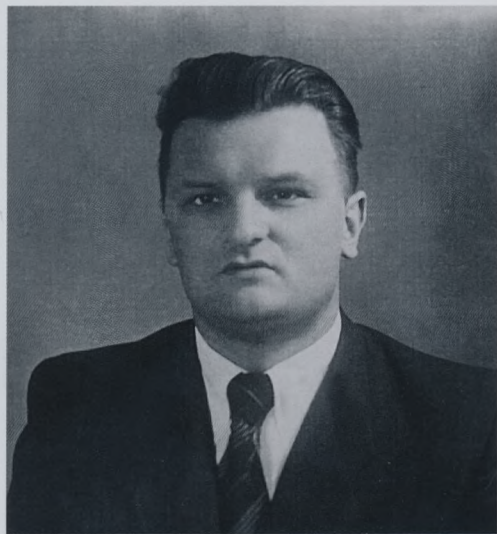
ВИДАТНІ
МЕДИКИ:
ЧИТАЧІ
ТА ПАТРІОТИ
БІБЛІОТЕКИ

БУДІВНИЧИЙ І ДРУГ БІБЛІОТЕКИ ПРОФЕСОР ВАСИЛЬ ДМИТРОВИЧ БРАТУСЬ

Дружба між Бібліотекою, яка тривалий час поневірялася містом, й тоді ще молодим вченим, недавнім фронтовим хірургом Василем Братусем, розпочалася ще наприкінці п'ятдесятих років, коли він працював над кандидатською дисертацією щодо проблем гострих шлункових кровотеч. Необхідні матеріали він реферував у затишному невеликому читальному комплексі по тодішній вулиці Горького і знаменно, що саме в фондах ННМБУ зберігаються автореферати кандидатської та докторської дисертацій пошуковця. Тут же представлені дослідження і монографії В. Д. Братуся з питань гастроентерології, комбустіології, аспектів шоку, хірургії роботи з питань охорони здоров'я й історії медицини.

Особливо зміцнилась дружба Василя Дмитровича з Бібліотекою після його призначення в 1959 році ректором Київського медичного університету. Василь Дмитрович з натхненням поринав у раритетні видання фундаторів медичного факультету, якими у вигляді рідкісного зібрання володіє саме Бібліотека, починаючи з хірургічних праць В. Караваєва, Ф. Борнгаупта, М. Волковича. Маємо з особливим відчуттям констатувати, що як науковий письменник В. Братусь з цілковитою правомірністю має входити в таку когорту лікарів-літераторів, як М. Амосов, С. Юдін, С. Долецький.

У 1984 р., поряд з науковими монографіями, В. Братусь видає книгу «На пути к антисептике и обезболиванию». Книга серед багатьох видань отримала перше місце на всесоюзному конкурсі товариства «Знання». У передмові Василь Дмитрович так персоніфікував свій погляд на обраний предмет дослідження: *«Английский врач Э. Купер (1768–1841) говорил, что хирургу нужно иметь «орлиные глаза, львиное сердце и женские руки». И все же наивно думать, что «львиное сердце» при отсутствии эффективного обезболивания могло сделать хирурга неуязвимым к страданиям больного. В 1835 году знаменитый французский хирург Г. Дюпюитрен заболел гнойным плевритом и не решился подвергнуться опе-*

Братусь Василь Дмитрович
1916–2008

рации. Перед смертю он заявил, что предпочитает умереть от руки Божьей, чем погибнуть от руки товарища по профессии».

Втім анестезіологія відбулася як наука! В. Братусь пише про це так: «Рождение «веселящего газа» талантом лорда Пристли и помощника аптекаря Дэви, затем хирурга из Лондона Гикмена, чье предложение о применении закиси азота («веселящего газа») было поддержано хирургом наполеоновских армий Ларреем, сыграло неоценимую роль в медицине. Американский дантист Уэллс, за ним Мортон – отцы наркоза. И российско-украинская колесница побед в эфирном обезболивании: операция Ф. Иноземцева 1 февраля 1846 г. в Москве, Г. Ванноти 12 февраля в Харькове, Н. Пирогова 14 февраля в Петербурге, В. Караваева 18 февраля в Киеве».

Як фінал роботи, В. Братусь змальовує рух анестезіологічних починань в ХХ сторіччі, виділяючи звитягу В. Саліщева, Ф. Углова, П. Купріянова, А. Савіних, М. Амосова. «Отечество нуждается в том, чтобы сыновья были лучше отцов». Ось заключні тези цієї книги.

Василь Дмитрович був почесним гостем на ювілеях Бібліотеки з нагоди її 70- та 75-річчя. Знаменно відзначити, що саме В. Братусь, перебуваючи на посаді Міністра охорони здоров'я УРСР, в 1971 році урочисто перерізав стрічку з нагоди відкриття ННМБУ в оновленій будівлі палацу О. Терещенка. Його виступи в Бібліотеці, думки про книгу як свід-

чення лікарської освіченості закарбувалися в пам'яті багатьох поколінь читачів. До речі, у Василя Дмитровича в Бібліотеці був читацький квиток №1. І додамо, що В. Братусь дуже багато зробив для еволюції ННМБУ саме як міністр охорони здоров'я.

Наприкінці літа 2008 року в серії «Славетні імена української медичної книги в особах, документах, бібліографії» Бібліотека видала бібліографічний покажчик «Братусь Василь Дмитрович», до задуму якого вчений поставився схвально. Це були останні місяці його життя. Завітавши до Бібліотеки, В. Братусь вручив нам свою найціннішу для ННМБУ етичну коштовність – оригінал автобіографії, підписаний 22 вересня 2008 р. Вказувалось, зокрема, що у військові та мирні епохи хірурга-вченого було відзначено 9 орденами і 18 медалями. Серед них: орден Червоної Зірки (1942), орден Вітчизняної війни (1954), орден Леніна (1971), орден Богдана Хмельницького (1999), орден Ярослава Мудрого V ступеня (2006). Тоді ж Василь Дмитрович передав нам збережений ним текст інтерв'ю: «Василий Братусь. Помніте о моменте истинны», підготовлений Ю. Віленським. За бажанням Братуся ця робота в повному обсязі відкрила покажчик. Його було підписано до друку 7.11.2008 р., але Василь Дмитрович це останнє його видання, на жаль, не побачив.

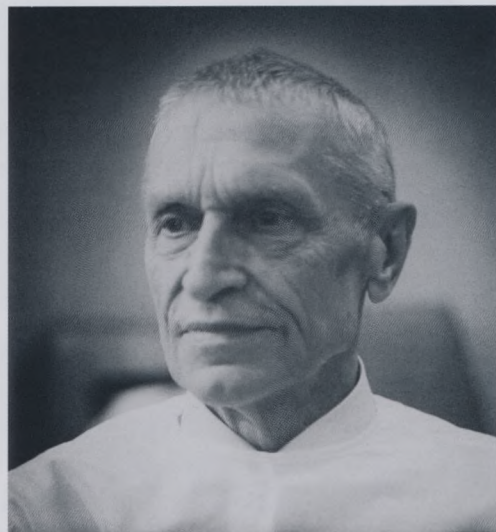
АМОСІВСЬКА БІБЛІОТЕКА

Є такий вислів: «Немає нічого миліше рідного дому». Такою оселею відради душі та розуму для досвідчених родин Миколи Михайловича та Катерини Михайлівни Амосових слугує ННМБУ. Славнозвісний хірург, письменник, вчений, кібернетик, академік М. М. Амосов розпочав відвідувати абонементи Бібліотеки ще в шістдесяті роки, працюючи над своєю видатною монографією «Нариси торакальної хірургії».

Відвідини почастишали після надання Бібліотеці історичного будинку по вулиці Льва Толстого. Микола Михайлович став одним із засновників «Медичної Україніки», започаткованої в легендарному Терещенківському палаці. Він подарував до цього унікального фонду сімнадцять своїх творів з дарчими написами. Іноді ці посвяти вельми лаконічні, приміром: «Медичній бібліотеці. Микола Амосов», проте всі ці видання, з погляду часу, постають історичними. До слова, даруючи нову книгу, Микола Михайлович часто робив це надто скромно, не надаючи своєму візитові якогось урочистого відтінку, а залишаючи примірник на абонементі.

Для нас Микола Михайлович був дорогою людиною й шанованим читачем. Він ніколи не вимагав до себе особливої уваги, говорив: «Дякую, не хвилюйтесь, я сам», брав каталожні скриньки і з ними самостійно працював. Дуже трепетно ставився до бібліотекарів. Згадується, як ми запросили його виступити на одному з засідань Університету культури, які щомісячно організовувались для бібліотечних працівників м. Києва. Незважаючи на те, що Микола Михайлович був вельми зайнятою людиною, він погодився без коливань взяти участь. І навіть сказав: *«Ну як я можу відмовити бібліотекарям? Медикам би ще відмовив, а бібліотекарям – ніколи»*. Пам'ятаємо, як сказав тоді у своєму виступі: *«Не потрапляйте до рук лікарів, краща медицина – це профілактика»*.

У сучасній історії України Микола Михайлович Амосов постає героєм-носієм вирішальних змін, й медичних, й, до певної міри, соціальних. І відчуваєш високі почуття зга-

Амосов Микола Михайлович
1913–2002

дуючи особистість вченого. Київський його злет розпочався в Інституті туберкульозу, на Батієвій горі, куди він, делегат конференції хірургів з Брянську, випадково завітав. Результати його операцій безпосередньо на легенях приголомшили директора цього інституту Олександра Самійловича Мамолата, також патріота нашої Бібліотеки, збирача робіт з фтизіатрії, і він запросив Амосова працювати в інституті. Невдовзі Амосова обрали завідувачем кафедри хірургії в Київському медичному інституті. В клініці, на Рейтарській, де містилась тоді кафедра, Микола Михайлович виконав першу в Києві й Україні операцію на серці.

Та далі шлях становлення кардіохірургії завдяки винаходам, майстерності, величезному працелюбству Амосова проходив на Батієвій горі, де поряд з Інститутом пульмонології та фтизіатрії ім. Ф. Г. Яновського нині височить Інститут серцево-судинної хірургії імені М. М. Амосова.

Знавець і засновник біокібернетики, Микола Амосов вирізнявся й справжнім літературним талантом. Його твір «Думки й серце» набув всесвітнього розголосу, а «Нотатки військового хірурга» належать до найкращих медично-батальних творів.

Декілька разів Микола Амосов виступав у Бібліотеці, зокрема на її ювілеях в 1985 і 1995 роках, а в 2000 році, на 70-річчі Бібліотеки перше слово було надано саме Миколі Михайловичу. Слід нагадати, що як депутат Верховної Ради колишньої країни, наш шановний читач своїми декількома листами, домігся, аби її очільний корпус було віднесено до Київських історичних будівель, що перебувають під охороною держави.

Традиційно, до дня народження Миколи Михайловича в грудневі дні в Бібліотеці щорічно проходять вечори пам'яті великого вченого, геніального хірурга. З нагоди 100-річного ювілею з дня народження М. Амосова, 2013 рік було оголошено роком Миколи Амосова. Тож напередодні ювілею в ННМБУ відбулася визначна подія – відкриття фотовиставки, присвяченої життю та діяльності легендарного вченого, в якій взяли участь представники медичної інтелігенції та наукового світу Києва і України.

За ініціативи співробітників ННМБУ та за згодою члена-кореспондента НАМН України К. М. Амосової було видано в 2009 році біобібліографічний покажчик «Микола Михайлович Амосов – легенда світової науки». Донька М. Амосова надала цікаві фотографії з сімейного архіву, де Амосов зовсім молодий і вже поважного віку, в операційній, у роздумах над книгою. Його усмішка, очі, в яких мудрість і біль, радість і співпереживання. Важко в одній невеликій книжці показати всю велич і складність такої людини, яким був Микола Михайлович Амосов. Та все ж, сподіваємось, нам це вдалося. Книга, видана за участю співробітників Бібліотеки – данина пам'яті великій людині, лікареві, ученому, постійному читачеві ННМБУ і її великому другу.

У Золотій залі Бібліотеки не було вільних місць, коли відбувалась присвячена пам'яті Миколи Амосова презентація цього видання. Прийшли його близькі, друзі, колеги, учні, журналісти.

Наведемо хвилюючий запис Катерини Амосової:

«Наша семья глубоко благодарна коллективу библиотеки за ту любовь и нежность, с которой Вы относитесь к личности, образу и книгам Н. М. Амосова. Подготовленный Вами библиографический указатель работ Николая Михайловича и статьи о нем – прекрасная и добрая память, образец книг подобного жанра. Дай Вам Бог всем здоровья и сил – душевных и физических за ваш подвижнический труд».

**К. Н. Амосова,
В. Г. Мишалов,
с глубоким уважением
от семьи Н. М. Амосова
5 мая 2013 г.**

Гідним продовжувачем ставлення батька до науки і книги є відомий вчений-кардіолог, член-кореспондент НАМН України, нині ректор Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, Катерина Миколаївна Амосова. Союз з родиною Амосових є гордістю Бібліотеки.

Записи засвідчують її повагу до Бібліотеки:

«Наша–Ваша библиотека – один из важнейших очагов интеллигентности, культуры и духовности в нашем городе. Спасибо Вам, что вы есть, за Ваш труд, помощь и поддержку многих поколений врачей Киева и Украины».

**Ваша читательница
К. Н. Амосова, профессор
18 ноября 2003 г.**

«Наша библиотека – сердце медицинского образования, просвещения и информации! Я преклоняюсь перед коллективом библиотеки – командой единомышленников. Спасибо, что вы есть – преданные своему делу, служению и просвещению врачей и студентов в столь сложное время.

Желаю Вам выстоять, продолжать развиваться и учить нас «уму–разуму» – профессиональному и интеллигентному».

**К. Н. Амосова
20 июля 2009 г.**

ВІРНОПІДДАНИЙ КНИГИ ПРОФЕСОР ЮРІЙ БЕРНАДСЬКИЙ

«Наше життя – мандрівка, ідея–дороговказ» – цей вираз стосовно шляхів у науці, зокрема, долі відомого хірурга-стоматолога, віртуоза в галузі щелепно-лицьової хірургії Юрія Бернадського потребує певного уточнення: мандрівка вченого, в початковій своїй домініанті, складалася з жаги до наукової книги, до фахових публікацій в просторі часу. Закінчивши 1941 року Казанський стоматологічний інститут і вдосконалюючись у галузях щелепно-лицьової хірургії, Юрій Йосипович ще у часи війни розпочав ретельно вивчати стоматологічну вітчизняну літературу, занотовуючи за бібліографічними методологіями ці дані у численних картках. Цей синопсис виявився настільки цікавим, що видатний вчений-стоматолог Олександр Іванович Євдокимов, Герой Соціалістичної праці, запропонував Ю. Бернадському продовжити свої фахові бібліографічні дослідження у Москві в найавторитетніших книгосховищах. Наслідком цих пошуків став унікальний двохтомний бібліографічний довідник з основних питань стоматології, складений Ю. Бернадським. Цей шлях науковця-бібліографа сприяв і виконанню Ю. Й. Бернадським докторської дисертації «Матеріали до знеболання в хірургічній стоматології». А широка освіченість і ерудованість забезпечила і вдалі виступи від України на багатьох міжнародних та європейських конгресах стоматологів і фахових хірургів (Німеччина, США, Італія).

Згадуючи зустрічі з професором Ю. Бернадським в його кабінеті в кафедральному приміщенні на третьому поверсі Стоматологічного корпусу НМУ імені О. О. Богомольця, варто нагадати з якою повагою й моральною втіхою вчений ставився до плеяди своїх численних учнів, фотографії яких прикрашали стіни кабінету Юрія Йосиповича. Це чудовий приклад, що таке насправді наукова школа. Адже її створюють не лише знання, але й глибоке порозуміння Вчителя та учнів. Саме так, з величезною повагою, Юрій Бернадський, справжній інтелігент, ставився до хворих.

Бернадський Юрій Йосипович
1915–2006

У січні 2015 року, з приводу 100-річчя з дня народження професора Ю. Бернадського колектив кафедри хірургічної стоматології НМУ імені О. О. Богомольця, яку він очолював близько двадцяти років, з ініціативи завідувача кафедри члена-кореспондента НАМН України В. О. Маланчука, було організовано ювілейну конференцію. Показово, що на ній виступила і представник ННМБУ завідувач відділу бібліографії Л. Є. Корнілова. Адже співдружність Ю. Бернадського з Бібліотекою була глибокою, зворушливою і тривалою.

Юрій Йосипович, доктор медичних наук, один з найактивніших читачів Бібліотеки із студентських років, завжди був її щирим другом і прихильником. Серед його 18 монографій та підручників, більшість подаровані в наші фонди і, зокрема, в «Медичну Україніку». Відомий вчений цінував бібліотечну професію, і завжди вважав, що бібліотека – це храм науки, інститут довічної освіти медиків. Тож не випадково власна книжкова колекція професора Юрія Йосиповича Бернадського зберігається в фондах бібліотеки.

Одне із своїх бібліографічних видань, до 80-річного ювілею Ю. Бернадський вручив в 1995 році улюбленій бібліотеці з таким щирим посвяченням:

«Глубокоуважаемым Труженикам Государственной научной медицинской библиотеки и ее читателям – в знак моей глубокой благодарности за помощь ГНМБУ в научной работе моей лично и моих учеников».

Ю. Й. Бернадський

На вшанування колективу бібліотеки з нагоди першого Всеукраїнського дня бібліотек, відомий вчений сказав такі слова:

«Бібліотека – це цінний капітал кожної країни, капітал, у який вкладено всі надбання людства, і як будь-який капітал його потрібно використовувати з максимальною віддачею. Фахівець жодної галузі не може обійтись без інформації, а тим більше – фахівець-медик».

Ю. Й. Бернадський

30 вересня 1995 р.

ДИНАСТІЯ АКАДЕМІКА ВАСИЛЯ ПАВЛОВИЧА КОМІСАРЕНКА: НАШІ ДРУЗІ ВПРОДОВЖ ДЕСЯТИРІЧ

З великою повагою ставився до Бібліотеки академік Василь Павлович Комісаренко, наш активний читач у 50-х, 60-х, 70-х роках.

Пригадується, коли ми звернулися до нього провести семінар обласних бібліотек і бібліотек науково-дослідних інститутів на базі Інституту ендокринології, який він на той час очолював, він сам виступив перед нами і люб'язно провів цікаву екскурсію по інституту.

Не дивно, що і синам своїм – члену-кореспонденту НАН України, відомому хірургу-ендокринологу, Ігореві Комісаренку (його, на жаль, вже немає серед нас) і академіку НАН України Сергію Комісаренку, нині директору Інституту біохімії імені О. В. Палладіна, академіку-секретарю відділення фізіології, біохімії і молекулярної біології НАН України, передав він й свою любов до медицини і книги.

Такий запис залишив Василь Павлович Комісаренко в «Книзі відгуків»:

«Накопленный Вами багаж является большим научным потенциалом, открывающим новые горизонты в медицинской науке, определяющим пути научного поиска и позволяющим идти дальше по пути научного прогресса».

В. П. Комісаренко

Комісаренко Василь Павлович
1907–1993

А його старший син Ігор Васильович в 2012 р. записав:

«З величезним задоволенням пишу ці декілька рядків до книги відгуків бібліотеки, яку пам'ятаю з 1952 року і користуюся з 1960 року. І не тільки я, але і майже уся родина Комісаренків: Василь Павлович, Ігор Васильович, Валентина Григорівна, Юлія Ігорівна, Ганна Сергіївна і, нарешті, Ігор Ігоревич. Кожен з них, але, думаю, все-таки, найбільше я отримували знання із книжкових і журнальних «скарбниць» медичної бібліотеки.

Дозвольте побажати колективу Національної медичної бібліотеки щастя і успіхів у вашій благородній праці».

**І. В. Комісаренко,
Академік НАН і НАМН України
29 березня 2012 р.**

Нині зв'язки династії Комісаренків з Бібліотекою уособлює Сергій Васильович Комісаренко – видатний вчений-біохімік, в минулому віце-прем'єр України, Посол України у Великій Британії, вишуканий зразок українського інтелігента європейського масштабу.

Особливо хочеться з шаную відтворити світлий образ Василя Павловича Комісаренка, одного з наших перших читачів в післявоєнні роки, оскільки він мешкав по вул. М. Горького, в будинку, де розміщувалась РНМБ. Сам він, у вечірні години, з'являвся в бібліотеку, заглиблюючись в невеличких її залах в книги. Таким чином, контури подальшого розвитку Інституту ендокринології та обміну речовин, що носить нині його ім'я, виникли під проводом вченого багато в чому завдяки вивченню ним фондів Бібліотеки.

Бібліотека за задумом академіка В. Комісаренка і його наступника академіка М. Тронька стала певним еталоном для створення та організації роботи наукової бібліотеки в складі Комісаренківського інституту, який згодом захистив тисячі дітлахів, постраждалих від впливу радіонуклідів внаслідок аварії на ЧАЕС.

АКАДЕМІК ЛЕВКО ІВАНОВИЧ МЕДВІДЬ: «НАУКА ПОЧИНАЄТЬСЯ З БІБЛІОТЕКИ»

Левко Медвідь, непересічна постать в новітній історії України, багато років був постійним читачем бібліотеки ще з довоєнного періоду. Очоливши Всесоюзний науково-дослідний інститут гігієни і токсикології пестицидів, звернувся до директора бібліотеки Р. І. Павленко при виборі кандидатури на посаду завідувачки інститутської бібліотеки порадити палку патріотку книги, бо науковий інститут починається не з гардеробу, а з бібліотеки, вважав Левко Іванович.

Завітавши до бібліотеки і щиро привітавшись з працівниками бібліотеки, завжди поспішав до викладок книжкових та журнальних новинок, передивлявся з цікавістю картини у вестибюлі.

Згадуючи щиру, енергійну, доброзичливу особистість Л. Медведя, про нього можна сказати словами М. Горького «Усім найкращим у собі я зобов'язаний книгам». І це є однією з характерних рис його образу.

Власне, Левко Медвідь, в своїх життєвих епопеях постає легендою сучасності. Селянський парубок з Поділля, він з успіхом закінчує один з перших нових вузів 20-х років – Вінницький хіміко-фармацевтичний інститут. Назавжди, ще студентом поєднує життя з Софією Серебряною, в майбутньому також знаним фармакологом. Розпочинається діяльність молодого науковця на відповідальних державних посадах – керівника Київського облздороввідділу, а надалі заступника наркома охорони здоров'я. Та ще до війни він підготував кандидатську дисертацію, присвятивши її гігієнічним проблемам застосування отрутохімкатів. Тож Л. Медвідь став одним з фундаторів напряму. На щастя, рукопис зберіг його вчитель Г. Л. Шкавера.

На чолі Київського медичного інституту, який він очолив навесні 1941 року, Л. Медвідь забезпечив евакуацію та повернення цього вищого навчального закладу до Києва. До речі, ще у минулий період він отримав тут другий, вже лікарський диплом. Л. Медвідь репрезентував Україну при підписанні Статуту ВООЗ, входив до складу делегації УРСР в ООН.

Медвідь Левко Іванович
1905–1982

В 1947 році був призначений першим Міністром охорони здоров'я України, спрямовуючи галузь на широкомаштабний розвиток. Керуючи Інститутом гігієни праці, науково обґрунтував систему профілактичних заходів в охороні здоров'я, стосовно гігієни в сільському побуті та господарстві. Заклав новий Всесоюзний інститут гігієнічно-хімічного профілю, яким нині, в Українському науковому просторі вдало керує його послідовник, член-кореспондент НАМН України, палкий меценат культури та мистецтва, також друг Бібліотеки, член-кореспондент НАМН України М. Г. Проданчук.

Одним із улюблених учнів Л. І. Медведя був здібний вчений-гігієніст, один із ректорів НМУ ім. О. О. Богомольця, академік АМН СРСР, НАН і НАМН України Є. Г. Гончарук, також шанувальник Бібліотеки. Такими є фарби цього ескізу.

АНАТОЛІЙ ЮХИМОВИЧ РОМАНЕНКО: ВЕЛИЧ ПОСТАТІ

Анатолій Юхимович Романенко – Міністр охорони здоров'я України, Генеральний директор Наукового центру радіаційної медицини АМН СРСР, Генеральний директор Наукового центру радіаційної медицини НАМН України, академік, доктор медичних наук, професор.

З Анатолієм Юхимовичем Романенко нерозривно пов'язаний розвиток Наукового центру радіаційної медицини. Склалося так, що успішному міністру в zenіті слави, лікарю та організатору охорони здоров'я доля послала найважче випробування, коли чорна хмара Чорнобиля накрила Україну та інші країни Європи. В один день змінилися орієнтири та завдання, постало безліч проблем, пов'язаних з радіаційними ураженнями. Це вимагало від Міністерства охорони здоров'я нестандартних та тяжких рішень, а від Міністра – особистої мужності.

Як наслідок аварії на ЧАЕС в Україні було створено спеціалізований науково-медичний центр всесоюзного масштабу (ВНЦРМ), систему спостереження за станом здоров'я потерпілих від аварії і надання кваліфікованої медичної допомоги. Очолити його доручили Міністру Анатолію Романенку. Як керівник цього центру, він проявив себе талановитим вченим і організатором фундаментальних наук, спрямованих на профілактику та лікування людей від наслідків радіаційного ураження. На знак визнання заслуг Анатолія Юхимовича в створенні цієї системи його було обрано членом-кореспондентом АМН СРСР. Нині він є радником керівника Центру.

За словами Юрія Прокоповича Спіженка, Анатолій Юхимович був міністром №1 серед міністрів охорони здоров'я тодішніх союзних республік. І сьогодні А. Романенко в пам'яті багатьох залишається кращим міністром, з високим державним та науковим рівнем, людиною невичерпної мудрості, доброзичливості та добропорядності. В усі часи він є істинним патріотом України.

**Романенко
Анатолій Юхимович**

Про один красномовний факт хотілося б пригадати сьогодні. Коли в 1976 році Міністр охорони здоров'я Анатолій Юхимович Романенко організував «університет для керівних кадрів», то місцем його проведення стала наша Бібліотека. І кожної останньої суботи місяця тут читались лекції з найактуальніших проблем медицини відомими спеціалістами, директорами науково-дослідних інститутів. Це були професійні зустрічі медичної еліти не тільки України, а й колишнього Союзу, зокрема міністрів охорони здоров'я Б. Петровського, Є. Чазова, учених – медиків Ю. Кундієва, В. Карпенка, М. Амосова, А. Фролова, І. Шумади, Є. Гончарука, О. Шалімова, В. Сидельникова, Г. Книшова, А. Ромоданова, М. Руднева, Л. Пирога, А. Позмогова, В. Козлюка, В. Скока, Ю. Фещенка та ін.

Ще в далекому 1975 році Міністр охорони здоров'я Анатолій Юхимович Романенко підтримав ініціативу директора бібліотеки і підписав листа з проханням до вчених України надсилати свої твори до фондів Бібліотеки. З того часу Національна наукова медична бібліотека України спрямовує свої зусилля на виявлення, збирання, збереження та надання у користування своїм читачам документального фонду «Медична Україніка». Ця унікальна колекція невпинно поповнюється і сьогодні. В даному бібліотечному зібранні представлений цвіт медичної науки. Тут можна зустріти праці найвідоміших професорів і академіків з університетів, вчених з науково-дослідних установ Києва, Харкова, Одеси, Дніпропетровська, Львова... Серед дарувальників книг є зовсім незвичайні постаті. Це люди з світовим ім'ям, які залишили яскравий слід в історії медичної науки і були читачами нашої Бібліотеки. А перша книга, яка була подарована Бібліотеці – монографія Анатолія Юхимовича Романенка «Закрытые поврежения живота». Повне зібрання наукових праць Анатолія Юхимовича знаходиться в Національній науковій медичній бібліотеці України. До речі, саме Анатолій Юхимович 15 грудня 1975 року призначив директором тоді ще Республіканської наукової медичної бібліотеки Раїсу Іванівну і в усі часи, глибоко шануючи книгу, підтримував бібліотеку.

В книгу «Анатолій Романенко. Сквозь призму времени», видану до 85-річчя з дня народження» і 59 річчю трудової, наукової та громадської діяльності державного лідера в галузі охорони здоров'я увійшли спогади Генерального директора ННМБУ Р. І. Павленко про Анатолія Юхимовича «Особистість унікальної ерудиції»:

«Дякую долі, що подарувала мені можливість працювати в роки, освітлені талановитою діяльністю керівника Міністерства охорони здоров'я і дивовижно доброзичливої людини Анатолія Юхимовича Романенка...

Велике щастя зустріти на своєму шляху непересічну особистість унікальної ерудиції, доброти і доброзилливості, яким є наш сучасник, академік Анатолій Юхимович Романенко».

ГРОМАДСЬКІ
ТА ПОЛІТИЧНІ
ДІЯЧІ
В НАШИХ
СТІНАХ

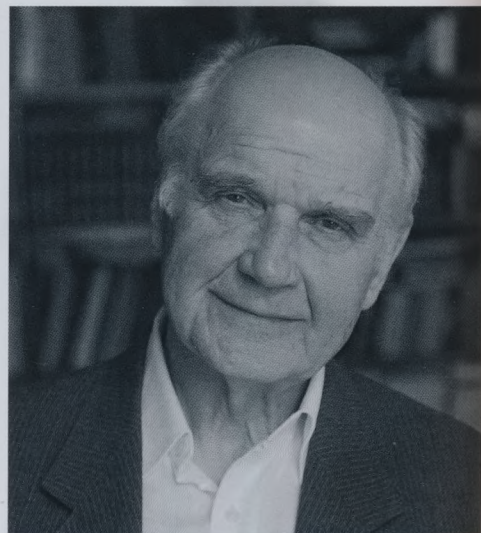
ІГОР РАФАЇЛОВИЧ ЮХНОВСЬКИЙ: У СПІЛКУВАННІ З ВИДАТНИМ ВЧЕНИМ І ГРОМАДСЬКИМ ДІЯЧЕМ

Ігор Рафаїлович Юхновський – ця постать добре знайома в Україні. Високоосвічений представник технічних наук, ветеран Другої світової війни у роки захисту Батьківщини, один із організаторів Інституту Національної пам'яті, він користується високою повагою в суспільстві.

Тож його візит до Бібліотеки був нами сприйнятий із щирим захопленням. Адже серед українських інтелігентів академік НАН України Ігор Юхновський виділяється зворушливою любов'ю до наукового слова.

«Я маю велику честь розписатись у цій книзі записів бібліотеки. Бібліотеки унікальної і потрібної, бібліотеки, що знаходиться у чудовому будинку великої сім'ї Терещенків. Цю бібліотеку і цей будинок нам усім слід оберігати і збагачувати. Дякую».

**Ігор Юхновський,
Народний депутат України
13 липня 2001 р.**

**Юхновський
Ігор Рафаїлович**

ЛЕСЬ ТАНЮК У «МЕДИЧНІЙ УКРАЇНЦІ»

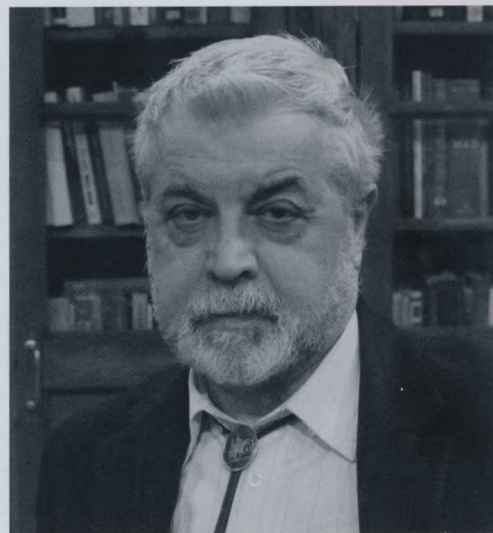
Лесь Степанович Танюк, що не так давно полишив цей світ, – видатний просвітянин, відомий письменник, громадський діяч, авангардна постать в театральному мистецтві, народний депутат України перших скликань.

Серед розмаїття творів, які належать перу Л. Танюка, чільне місце займають його унікальні документальні щоденники щодо плину громадського та мистецького життя. Презентація цих науково-публіцистичних томів, які не мають аналогів, відбулася 10 серпня 2010 року в Бібліотеці. В реєстрі його героїв та захоплень є й постаті лікарів, здебільшого це постаті громадянського гарту та вчинків, зокрема: Семен Глузман, Лілія Григорович, Юрій Щербак, Микола Поліщук. Ці прізвища згадуються в його бібліографічному нарисі «Вітру не буде – треба гребти руками». Загалом, це близько 1500 персоніфіковах звернень та посилянь.

Професор Л. Танюк подарував ошатній колекції книг «Медична Україніка», заснованій в бібліотеці в 1975 році, низку своїх відомих робіт.

«Дякую бібліотеці за таку славу зустріч і розмову – Лесь Танюк, який завдяки цій презентації увійшов в еліту нації... Будьмо! Шануймося! І хай мої «Щоденники» без купюр стануть Вам у пригоді».

**Лесь Танюк,
Народний депутат України
10 серпня 2010 р.**

Танюк Лесь Степанович
1938–2016

ВИДАТНИЙ СИН УКРАЇНИ

ІВАН ДЗЮБА

Іван Михайлович Дзюба – мужня й глибоко освічена особистість, літературна зірка України, автор непересічних книг, відвідавши ННМБУ знайшов гарні слова на нашу адресу.

Наводимо їх:

«Мало хто з киян не знає й не заходив до чудової будівлі відомих київських архітекторів Павла Голландського та Володимира Ніколаєва: хто – попрацювати у її фондах – поістину невичерпному джерелі інформації, адже нараховують вони понад 1,3 млн. одиниць, хто – на виставку малярських робіт чи цікаву зустріч з видатними сучасниками.

Величезна й благородна праця, що здійснюється у цих стінах, гідна подиву. Це десятки тисяч читачів, яких обслуговує бібліотека щорічно.

Це тисячі консультацій, порад, це десятки покажчиків з різних напрямків медичної науки, це дослідницька робота над проектом «Історія медицини України», це Ваша суттєва допомога нам – укладачам Енциклопедії Сучасної України».

Іван Дзюба,

академік,

головний редактор Енциклопедії Сучасної України

12 липня 2006 р.

Дзюба Іван Михайлович

ПЕРШИЙ МІНІСТР ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ ЮРІЙ СПІЖЕНКО

В новітньому часі становлення охорони здоров'я України, яка в 1991 році здобула незалежність, Юрію Прокоповичу Спіженко, першому Міністру охорони здоров'я в цей незабутній період належить непересічна роль. Молодий керівник обласного відділу охорони здоров'я на Житомирщині, вправний хірург, він виявився найдієвішим захисником людяності Полісся, яке потрапило під радіаційну хвилю після вибуху на ЧАЕС. Його стратегія в ці часи і тижні була зразковою й бездоганною. Тож за пропозицією Міністра охорони здоров'я А. Романенка, якого було призначено керівником Наукового центру радіаційної медицини, Юрія Спіженка було призначено його наступником на міністерській посаді.

Працюючи на чолі МОЗ України, Ю. Спіженко виявив себе як енергійний організатор галузі. Перебудова даної системи на належному рівні – багато в чому його безпосередня заслуга. Обраний далі депутатом Верховної Ради України й очоливши Комітет з охорони здоров'я, Юрій Прокопович надзвичайно дієво сприяв прийняттю найважливіших законодавчих актів нашої держави з питань охорони здоров'я. Академік АМН України, Ю. Спіженко доклав чимало зусиль у підтримці національних виробників лікарських засобів. Він заснував першу в Україні клініку з застосуванням кібер-скальпеля в лікуванні онкологічних хвороб. Рано пішов з життя. В книзі записів Бібліотеки залишені рядки незабутнього Юрія Прокоповича:

«Національна медична бібліотека – одна із перлин України. Ця перлина збереглася завдяки зусиллям колективу бібліотеки і її директора. Мої побажання колективу – працювати в таких умовах, коли уряду України, Президенту буде небайдужа українська культура, професіоналізм працівників, патріотизм громадян».

**Юрій Спіженко,
екс-міністр охорони здоров'я України
15 жовтня 2008 р.**

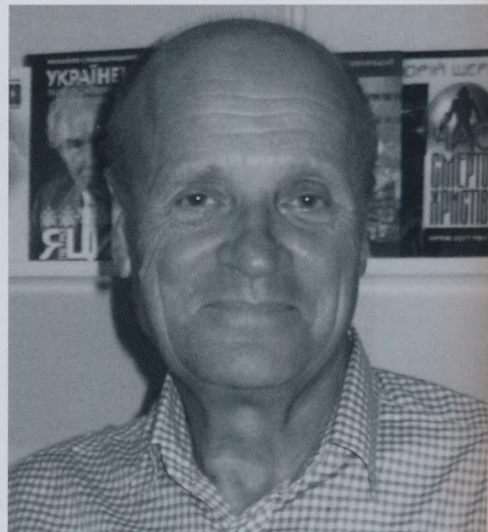
Спіженко Юрій Прокопович
1950–2010

МИХАЙЛО СЛАБОШПИЦЬКИЙ І БІБЛІОТЕКА

Михайло Слабошпицький – український, письменник, публіцист, громадський діяч, виконавчий директор Ліги українських меценатів. З 2006 р. секретар ради Національної спілки письменників України. Серед робіт Слабошпицького – документальна, публіцистична і біографічна проза, казки, оповідання та повісті для дітей. Лауреат низки літературних премій (О. Білецького, Л. Українки, О. Пчілки, М. Коцюбинського, братів Лепких) і національної премії ім. Т. Шевченка. У Бібліотеці пройшли презентації декількох його книг, звучали імена героїв численних творів М. Ф. Слабошпицького, чиєму перу належить більше 20 книжок. У квітні 1999 р. на літературному вечорі у Бібліотеці презентувалась мабуть «найчитабельніша» української документалістики книга «Українець, який відмовився бути бідним» – про великого мецената Петра Яцика з Канади. Поява чи не кожної з книг Михайла Слабошпицького не була не поміченою і критикою, і читацькою громадськістю. Згадаймо бодай книгу про лікаря, засновника інституту проблем болю Володимира Берсенєва «Приватна справа дисидента в науці». На презентації були письменники, медики, науковці, колишні пацієнти, журналісти. Багато теплих слів було сказано автору і герою. Через жанр документального роману письменник передав портрет нашого сучасника, незвичайної людини і лікаря Володимира Андрійовича Берсенєва. Як зазначив письменник Анатолій Дімаров це «книга, яка вчить відстоювати право працювати і лікувати». Сам Володимир Андрійович подякував автору за книгу. В книзі відгуків Михайло Федотович залишив такий запис:

«Бібліотеки – свідчення цивілізаційності (чи не цивілізаційності) суспільства. Бібліотеки – свідчення того, що в суспільства є (або немає) майбутнє. Ваш дім дарує надію, що в нас є майбутнє, дозволяє відчутти цивілізаційність суспільства. Справжня бібліотека – більше ніж просто бібліотека. Ваша бібліотека саме така. Ваш колектив з його душею Раїсою Павленко – авторитетне свідчення того, що і в Україні можуть бути люди, які не просто вірою-правдою, а й усією душею служать книзі, духу, мислі. Низько кланяюсь Вам!»

**М. Слабошпицький, український письменник,
Лауреат Національної премії імені Т. Г. Шевченка, 13 квітня 1999 р.**

**Слабошпицький
Михайло Федотович**

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ ВАЛЕРІЙ СУШКЕВИЧ

Валерій Сушкевич... Мужня людина, лицар складної долі, який своїм життям та громадською діяльністю довів, що вона не владна над сильною натурою. Він гідно представляє інтереси людей з обмеженими можливостями у Парламенті України, захищаючи права і саме існування своїх побратимів.

Нещодавна видатна перемога українських параолімпійців на Міжнародній Олімпіаді в Бразилії, яких закликав до звитяги Валерій Сушкевич – неначе скромний німб його вчинків.

Щодо дружби В. Сушкевича з Бібліотекою, особливо запам'яталося відкриття виставки картин «Орігамі» – творчості дітей-інвалідів, яку репрезентував Валерій Сушкевич.

В книзі відгуків він зазначив:

*«Захоплення чудовим колективом цієї установи
володіє мною у цих вікових стінах!
Побажання розуміння держави і подяки за підтримку
фестивалю творчості інвалідів!
Ми з вами у гуманності, чесності і роботі
на державу і для людей!»*

В. Сушкевич,

Голова комітету Верховної Ради

26 листопада 2001 р.

Сушкевич
Валерій Михайлович

ВИДАТНИЙ ДЕРЖАВНИЙ І ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ ОЛЬГА БОГОМОЛЕЦЬ

Ольга Вадимівна Богомолець – Заслужений лікар України, доктор медичних наук, інтелігент і інтелектуал із старовинного роду Богомольців, Голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я, правнучка славетного титана української думки, вченого світового рівня, президента АН УРСР (1930–1946) Олександра Олександровича Богомольця.

Ольга Вадимівна є автором понад 70 наукових праць і 14 патентів на винаходи у сфері лікування шкірних захворювань. Народний депутат України, Голова комісії Верховної Ради України з питань охорони здоров'я. Головний лікар Інституту дерматології та косметології. Координатор Європейської асоціації лазерної дерматології у Східній Європі, член Американської академії дерматології, Європейської академії дерматології та венерології, Нью-Йоркської академії наук. Меценат, ініціатор і координатор соціально-значущих історико-культурних проектів.

До Бібліотеки Ольга Богомолець ставиться з великою прихильністю та повагою. На святі з нагоди 85-річчя бібліотеки (2015 р.) вона підкреслила, що завжди, як і її рідні, вважала і вважатиме Бібліотеку храмом культури і саме в таких місцях потрібно починати розбудову держави.

«Слово, особливо медичне слово, було і є від Бога. Якби ми не мали паперу та книг, на яких могли б фіксувати Слово, воно було б втрачене. Втрачене для історії, втрачене для наших нащадків... Я надзвичайно ціную живу книгу» - так висловила доктор Богомолець свою любов до бібліотеки, зазначивши, що «новітні технології, прихильником яких вона є, все одно ніколи не витіснять «живу» книгу, «живе» знання... Медична бібліотека в моєму громадському житті завжди займає одне з провідних місць. Я дуже шаную вашу роботу і хочу, щоб наша держава відповідно ставилась до вашої праці».

О. В. Богомолець

Богомолець Ольга Вадимівна

У ДЗЕРКАЛІ
НАШИХ
МІЖНАРОДНИХ
ЗВ'ЯЗКІВ

ВІД ІМЕНІ КОРПУСУ МИРУ

Корпус Миру... Серед суспільних організацій США, діяльність яких спрямована на рух прогресу в світі, Корпус Миру, посланці якого користуються повсюдною повагою та сприянням, посідає справді почесне добродійне перше місце.

В травні 1994 року нашу Бібліотеку відвідав Шеннон Метьюз, шановний очільник цього Корпусу.

Даємо його чудовий запис:

«У вас дійсно унікальна бібліотека. Отримав велике задоволення від зустрічі з вашими працівниками.

Розумію, що саме ви надали нового життя вашій будівлі, за що вам величезна повага від медичної спільноти України.

Маю надію на подальшу співпрацю з Вами».

Шеннон Метьюз,

Корпус Миру

31 травня 1994 р.

May 31, 1994

We are very grateful for the opportunity to visit this marvelous library and to learn directly from Raisa Pavukha, the Director, about the history of developing both the building and the library. We look forward to the alliance among the Ukrainian National Medical Library, the (U.S.) National Medical Library and the University of Pennsylvania to make our library resources available where it would help. We hope we have the opportunity to return your hospitality in the United States.

Lawrence S. Earley, MD
Professor of Medicine and
Senior Associate Dean
University of Pennsylvania
James S. Earley

MAY 31, 1994

RAISA -

YOU HAVE A TRULY UNIQUE & BEAUTIFUL LIBRARY. IT HAS BEEN DELIGHTFUL MEETING YOU AND YOUR STAFF. YOU HAVE GIVEN LIFE TO THIS BUILDING AND HAVE BEEN A CREDIT TO KIEV AND THE MEDICAL COMMUNITY OF UKRAINE.

I LOOK FORWARD TO WORKING WITH YOU IN THE FUTURE.

ШЕННОН МЕТЬЮЗ
КОРПУС МИРУ

Наводимо їх запис:

«Сьогодні відкриваємо Україну по новому. Прекрасна країна, прекрасна культура, Київ дуже далеко від Катовице, але люди з людьми зближуються легко.

Польща та Україна – друзі назавжди. У цій бібліотеці відчувається подих минулого і віяння майбутнього, що є дуже близьким для медицини.

Нехай Європа зближує нас усе тісніше і тісніше».

5 грудня 2013 р.

Гарні, зворушливі записи у цій пам'ятній книзі залишив наш давній спільник та однопумець, патріот книги, щирий побратим Національної медичної бібліотеки, колишній киянин Кшиштоф Круліковські:

«30 травня 2011 року, перебуваючи з робочим візитом від імені Окружної лікарської палати у Варшаві офіційно розпочали співпрацю по створенню відділу польської медичної книги при Національній науковій медичній бібліотеці у Києві.

Доброчливості та відкритості цього проекту завдячуємо щирій зацікавленості пані директора, а також співробітникам бібліотеки.

Мені знову пощастило гостювати у «моїй» бібліотеці у першої дами укра-

їнського бібліотекарства. Це незвичайний візит. У 1863 році нашим девізом було «За нашу і вашу свободу...», що перегукується з нинішніми подіями в Україні. У цей неспокійний час революції ми стоїмо тут разом на українському майдані Незалежності і давній пароль свободи знову заклично лунає».

З вірою та надією
Кшиштоф Круліковскі
20 грудня 2013 р.

«З симпатією та вдячністю за гостинність у стінах Національної наукової медичної бібліотеки України зичу веселих Різдвяних свят, а також веселих успіхів у Новому 2014 році».

Рафал Вольскі,
Генеральний консул
Республіки Польща
20 грудня 2013 р.

«Шановна пані директор, з виразами поваги, симпатії і щирої вдячності за Вашу працю на ниві підготовки лікарів нового покоління, дуже вдячні за теплий прийом, передусім за доброзичливу гостинність, з якою ваша бібліотека прийняла польські книжки».

Йоанна Хоростовська
Директор інституту
туберкульозу, м. Варшава
11 жовтня 2013 р.

